

Î N C H E I E R E

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Panfil Ruslan împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

împotriva deciziei din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelurile declarat de Ministerul Justiției și Procuratura Generală, s-a admis apelul declarat de Panfil Ruslan și s-a modificat hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 2 mai 2017, Panfil Ruslan s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 aprilie 2009 în privința lui Secaina Alexandr a fost pornită urmărirea penală în baza în art. 248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal. A fost învinuit de faptul că la 14 februarie 2009 prin înțelegere prealabilă și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, au introdus pe cale de contrabandă pe teritoriul Republicii Moldova prin postul vamal Criuleni în regim vamal de import din Italia, unitatea de transport de model "Honda Civic", anul fabricării 2008, folosind fraudulos documente și mijloacele de identitate vamală. Potrivit bazei de date centralizate a BNC Interpol în RM s-a stabilit că certificatul de proprietate cu seria B 26816348 (de origine italian), care a servit drept temei la efectuarea drepturilor de import și la înmatricularea unității de transport în litigiu, este semnalat ca fiind sustras în circumstanțe necunoscute din Italia la 16 august 2002, de unde rezultă că la devamarea au fost folosite în mod fraudulos documentele comerciale de identificare vamală.

Ulterior s-a constatat că numărul de marcaj al caroseriei unității de transport a fost supus modificării, prin înlăturarea semnelor de la 15-lea pînă la 17-lea a numărului inițial prin metoda mecanică, cu topirea de apoi pe această suprafață a unui metal străin, cu prelucrarea termică anterioară a semnelor prezente, fapt constatat prin raportul tehnico-științific nr.855 din 13 aprilie 2009.

La 6 iulie 2009, organul de urmărire penală a pornit urmărirea penală în baza art. 361 alin.(1) Cod penal, pe faptul că Panfil Ruslan Petru, exercitând funcția de inspector al Biroului Vamal Centru, fiind antrenat la 14 februarie 2009 în exercițiul funcției de control legată la trecerea peste frontiera vamală, prin postul vamal Criuleni, traseul 7020, urmărind scopul contribuirii la introducerea pe cale de contrabandă pe teritoriul RM a unității de transport de model "Honda Civic", anul fabricării 2008, a efectuat vămuirea vehiculului menționat pe numele lui Secaina Alexandr în lipsa acestuia, perfectând și eliberând adeverința mijlocului de transport importat sub nr.01122898, precum și chitanța de percepere a obligațiilor vamale de la persoanele fizice cu seria AB nr.592876, fiind percepute plăți vamale în mărime de 16950 lei.

În baza raportului de expertiză nr. 1845,1846 din 25 iunie 2009, s-a stabilit că factura Invoice (contractul de vânzare-cumpărare) cu denumirea "Dichiarazione di Vendita Verbale" din 20 ianuarie 2009, ce atestă tranzacția efectuată asupra unității de transport în litigiu între numitul Sandvia Roberto din Italia și Secania Alexandr, care a servit ca temei la efectuarea drepturilor de import, precum și înmatricularea vehiculului menționat, a fost îndeplinită nemijlocit de către Panfil Ruslan, inspectorul vamal care a vămuit unitatea de transport în litigiu.

La 9 iulie 2009, cauzele penale au fost conexate într-o singură procedură, fiindu-i atribuit numărul de evidență statistică comun 2009990173.

La 20 iulie 2009, conform ordonanței procurorului în Secția conducere a urmării penale în organele centrale ale Ministerului Afacerilor Interne și Serviciul Vamal a Procuraturii Generale, Maxim Gropa, s-a dispus disjungerea în original și fotocopii conform listei anexate, din cauza penală nr. 2009990173 a cauzei penale în privința lui Panfil Ruslan, pe faptul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(2), art. 248 alin.(5) lit. b), c), d) Cod penal, art.361 alin.(1) Cod penal, fiindu-i atribuit un alt număr.

Reclamantul a menționat că urmărirea penală în privința sa a durat începând cu 6 iulie 2009 și până la 16 octombrie 2009, timp de 3 luni și 10 zile fiind obligat de a se prezenta la organul de urmărire penală. La 10 iunie 2009 a fost recunoscut în calitate de bănuț și audiat în calitate de bănuț, la 11 iunie 2009 a fost informat asupra ordonanței de numire a expertizei complexe suplimentare; i-au fost colectate mostre a înscrisurilor manuscrite suplimentare; la 26 iunie 2009 a făcut cunoștință cu raportul de expertiză; la 08 iulie 2009 i-a fost înaintată învinuirea pe faptul participării complexe, în calitate de autor, a infracțiunilor imputate lui; la 20 iulie 2009 i-a fost înaintată învinuirea și audiat în calitate de învinuit; i-a fost aplicată măsura procesuală obligarea de a se prezenta la solicitarea organului de urmărire penală și instanța de judecată; la 28 septembrie 2009 a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire și adusă lui la cunoștință, cu audierea ulterioară; la 2 octombrie 2009 a fost întocmit rechizitoriul.

La 28 octombrie 2009, cauza penală a fost expeditată în instanța de judecată.

Reclamantul a menționat că în perioada efectuării urmăririi penale, la solicitarea organului de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală, a fost nevoit de a se prezenta de 7 ori și de fiecare dată se deplasa cu transportul public, din satul Măgdăcești și până în mun. Chișinău, tur-retur.

În cadrul Judecătoriei Criuleni procesul penal a durat începând cu 29 octombrie 2009 și până la 1 iulie 2011, timp în care s-au desfășurat 12 ședințe de judecată, la care a fost prezent reclamantul, ultimul fiind nevoit de a se folosi de transportul public din satul Măgdăcești în mun. Chișinău și din mun. Chișinău în r. Criuleni, tur-retur.

Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 1 iulie 2011, Panfil Ruslan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și dispusă încetarea cauzei penale în această parte de învinuire pe temeiul curgerii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală. A fost recunoscut vinovat în baza art. 42 alin. (2), art. 248 alin. (5) lit. b), c), d) Cod penal și stabilită lui pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare și stabilit inculpatului Panfil Ruslan un termen de probă de 2 ani. Totodată, a fost menținută măsura de constrângere – obligația de a nu părăsi localitatea până la intrarea în vigoare a sentinței.

Nefiind de acord cu sentința adoptată, a contestat-o în ordine de apel.

În cadrul Curții de Apel Chișinău procesul penal a durat începând cu 21 septembrie 2011 și până la 21 mai 2012, timp de 8 luni.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012, a fost respins apelul lui Panfil Ruslan și menținută sentința primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 noiembrie 2012, a fost dispusă rejudecarea cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată.

La rejudecare cauza s-a examinat în perioada 17 decembrie 2012 până la 14 noiembrie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, a fost admis apelul inculpatului Panfil Ruslan, casată sentința Judecătoriei Criuleni din 1 iulie 2011 și pronunțată o nouă hotărâre prin care Panfil Ruslan a fost achitat pe toate capetele de acuzație, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și fapta nu a fost săvârșită de acesta.

Indică faptul că la toate ședințele de judecată din instanța de apel a fost prezent, fiind nevoit de a se folosi transportul public.

La Curtea Supremă de Justiție procesul penal a durat începând cu 10 august 2012 și până la 20 noiembrie 2012 - timp de 3 luni și 9 zile, iar după rejudecare începând cu data de 11 februarie 2014 și până la 06 mai 2014, timp de 2 luni și 25 zile, iar în total 6 luni și 4 zile, care a fost examinat în 5 ședințe de judecată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 6 mai 2014, a fost declarat inadmisibil recursul declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău și menținută decizia instanței de apel.

Panfil Ruslan a relatat că cauza penală s-a examinat timp de 5 ani și 2 luni, timp în care a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art.42 alin.(2), art. 248 alin.(5) lit. b), c), d) Cod penal, art.361 alin.(1) Cod penal și tras ilegal la răspundere penală, infracțiuni pe care nu le-a săvârșit.

Cu toate acestea, prin sentința primei instanțe reclamantul a fost condamnat la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei penale pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de răspundere pe un termen de 2 ani, ca în final instanțele judecătorești ierarhic superioare să confirme nevinovăția în fapta incriminată lui.

Ca rezultat al condamnării lui, la 10 iulie 2012 a fost remisă în adresa șefului Biroului de probațiune Criuleni pentru executare decizia Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2012 pentru executarea pedepsei stabilite lui.

Potrivit certificatului nr. 892 din 17 decembrie 2013 eliberat de șeful Biroului de Probațiune Criuleni a fost luat la evidență la 10 iulie 2012 și a executat pedeapsa până la 14 ianuarie 2013, iar conform înștiințării nr. 30 din 31 ianuarie 2013 a fost eliberat de la executarea pedepsei în legătură cu casarea sentinței în baza deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 decembrie 2012.

Susține că, pe tot parcursul procesului penal reclamantul a suportat un prejudiciu material format din sume pentru asistență juridică, cheltuieli de achitare a expertizelor, cheltuieli efectuate în legătură cu chemările organelor procuraturii și instanțelor judecătorești. Astfel suma cheltuielilor suportate în total constituie 8620 lei, dintre care: - 250 lei în baza contractului de asistență juridică nr. 31 din 19 martie 2009 încheiat cu avocatul Vasile Rotaru și bonul de plată seria EE nr. 579102 din 10 iunie 2009; 2000 lei achitate în avans în baza contractului de asistență juridică încheiat cu biroul individual "Grigore Ciubuc" nr. 030/09 din 29 iunie 2009, confirmat prin copia mandatului din 03 iulie 2009; 1000 lei confirmate prin bonul de plată seria ET nr. 017007/425 achitate avocatului Dudulica Liubomir; 3000 lei sumă achitată în avans de 500 lei cabinetului avocatului "Botnaru Grigore" în baza contractului de asistență juridică nr. 13 din 19 august 2016, cât și bonului de plată seria YL nr. 471063 din 19 august 2016 (suma de 2500 lei urmează a fi achitată la finele examinării cauzei conform contractului); - cheltuieli legate de efectuarea expertizelor în cadrul examinării cauzei penale – 1200 lei achitate la 02 iunie 2010 în baza ordinului de plată a numerarului nr. 03FR – 6000 la contul SRL "Cexin" pentru efectuarea expertizei grafoscopice; - cheltuieli de transport efectuate de către reclamant în legătură cu chemările în fața organelor procuraturii și instanțelor judecătorești în sumă totală de 1120 lei.

De asemenea, reclamantul a invocat că a suportat și cheltuieli de transport, fiind nevoit să se prezinte la organul de urmărire penală de 7 ori, în prima instanță de 12 ori, în instanța de apel de 13 ori și în instanței de recurs de 5 ori. A folosit transportul public din satul Măgdăcești și până în mun. Chișinău, tur-retur, la sine costul unui bilet de călătorie, într-o direcție fiind de 8 lei, suma totală pentru cheltuielile de transport constituind 1120 lei.

Reclamantul a menționat că prin prisma Legii nr. 1545 și art. 1422 Cod civil, are dreptul și la repararea prejudiciului moral, în situația în care a fost acuzat de comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv a unei infracțiuni grave. Mărimea prejudiciului fiind determinantă și de durata urmăririi penale și a examinării cauzei penale în instanța de judecată, natura dreptului personal lezat reclamantului și locul acesteia în sistemul de valori al subiectului pus sub învinuire și tras la răspundere penală.

La momentul când a fost pus sub învinuire exercita funcția de inspector vamal, iar drept urmare a avut de suferit un prejudiciu moral enorm, fiind nevoit de a auzi

mai multe învinuiri și declarații mincinoase din partea mai multor persoane și în special al acuzatorului de stat. A fost afectat grav emoțional când a fost pronunțată sentința de condamnare asupra unei fapte pe care nu a săvârșit-o, fiind nevoit de a-și confirma nevinovăția trecând încă două instanțe ierarhic superioare. Deoarece, se afla la evidența persoanelor trase la răspundere penală, i-a fost refuzat în perfectarea pașaportului cetățeanului Republicii Moldova și astfel, nu putea pleca peste hotarele țării. Odată cu tragerea ilegală la răspundere penală, a fost nevoit de a se elibera din serviciu, iar toți colegii de serviciu îl considerau un făptaș la cele incriminate lui și era supus ponegririi. Astfel, consideră că prejudiciul moral în sumă de 200 000 de lei, ar putea cel puțin parțial să-i atenueze suferințele psihice cauzate lui în urma acțiunilor ilegale a organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești, care ilegal l-au condamnat.

Reclamantul solicită încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției, 8620 lei cu titlu de prejudiciu material, 200 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cererea de chemare în judecată depusă de Panfil Ruslan s-a admis parțial.

S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Panfil Ruslan suma de 4070 lei cu titlu de prejudiciu material și 30000 de lei cu titlu de prejudiciul moral. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 4 septembrie 2017, Procuratura Generală a declarat apel împotriva hotărârii din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani solicitând admiterea recursului și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

La 15 septembrie 2017, Panfil Ruslan a declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărârii din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în partea încasării prejudiciului moral și emiterea unei noi decizii de admiterea integrală a acțiunii.

La 21 septembrie 2017, Ministerul Justiție a declarat apel împotriva hotărârii din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani solicitând admiterea recursului și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarat de Procuratura Generală și Ministerul Justiție.

S-a admis apelul declarat de Panfil Ruslan. S-a modificat hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în sensul majorării cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare.

S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Panfil Ruslan suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral. În rest, hotărârea din 23 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin tragerea ilegală la răspundere penală, reclamantului i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. A ținut cont de fapt incriminată, durata examinării cauzei penale, acțiunile procesuale în care a fost implicat și suferințele psihice provocate care pot și trebuie compensate prin acordarea unor despăgubiri rezonabile, iar suma de 50 000 de lei corespunde calității de echivalent bănesc echitabil pentru suferințele cauzate.

La 14 decembrie 2018, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 4 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 23 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Panfil Ruslan.

Recurentul a declarat cerere de recurs în temeiul art.432, alin.(2) lit.c) care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În motivare a indicat că chiar dacă la caz sunt întrunite condițiile art.6 din Legea nr. 1445 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești soluția instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată, în condițiile în care nu sunt întrunite condițiile art. 3 alin. (1).

La examinarea cauzei în fond instanțele ierarhic inferioare, eronat au constatat răspunderea statului, pentru erorile judiciare, deoarece, la caz nu sunt întrunite condițiile speciale și anume, existența faptei ilicite.

Recurentul a invocat că instanța de apel a analizat arbitrar poziția participanților la proces și a ignorat argumentele Ministerului Justiției referitor la faptul că prevederile art. 3, și 6 sunt indisolubile și nu pot fi aplicate separat.

În partea ce ține de acordarea prejudiciului moral instanța a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrat argumentele tuturor participanților la proces. Nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante cauzei, și-au bazat decizia pe fapte neprobate și declarative, referitor la constatarea faptului precum că ca consecință a cauzei penale reclamantul a avut de suportat careva suferințe fizice și psihice, frustrări și lezarea reputație personală, iar cuantumul acordat cu titlu de prejudiciu moral este mult prea exagerat și nejustificat.

Prin referința depusă la 4 februarie 2019, avocatul Botnaru Grigore acționând în interesele lui Panfil Ruslan a menționat că recursul Ministerului Justiției este nefundat, nefiind indicate expres normele de drept material acare au fost interpretate eronat. A susținut că recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 4 septembrie 2018.

Potrivit copiei plicului poștal, recurentul a recepționat decizia motivată la 16 octombrie 2018 (f.d.128 Vol. II).

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 14 decembrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În corespundere cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În condițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari